

РЕШЕНИЕ

№ 6295

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 10.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2069** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба на К. Н. С., ЕГН [ЕГН], чрез адв. М. К., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0347-000159/27.09.2021г. на полицейски инспектор към ОДМВР-С., РУ-П., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно е отнето свидетелството му за управление на моторно превозно средство (МПС) на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

С жалбата се иска съдът след като събере и оцени всички доказателства по случая да постанови решение, с което да отмени като незаконосъобразна оспорената заповед. Излагат се съображения за нарушено право на защита, предвид разминаванията в показанията на техническото средство „Дрегер“ и направената химическа експертиза от една страна, и от друга неправилно изписания текст на нарушението, който не кореспондира с правната норма.

В хода на съдебното производство жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. К., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Ответникът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Не изразява становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена във връзка с Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с серия АА-8110992/14.09.2021г., изготвен от младши автоконтрольор при РУ-П. към ОДМВ - С., за това, че оспорващият е управлявал МПС в нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал. 3, т.1 и фактическите констатации в АУАН, а именно, че К. Н. С. на 24.09.2021г. в [община] на път ПЪРВИ КЛАС № I-6 управлява лек автомобил „М. Г 290 Д“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Елит-КНС“ ЕООД. При извършената проверка с техническо средство „Алкотест –дрегер“ 7510 с фаб. № ARDM-017, отчетел резултат 1, 02 % концентрация на алкохол в кръвта. Няма данни с АУАН да е иззето СУМПС на водача. При тези данни ответникът е приел, че са налице материалноправните предпоставки за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на К. Н. С., който управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда вкл. - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

При съставянето на АУАН не е отразено на жалбоподателя да е връчен Талон за медицинско изследване, такова отразяване има едва в издаденото срещу жалбоподателя НП, където е посочено, че на К. Н. С. е издаден талон за медицинско изследване на 24.09.2021г. (десет дни след като лицето е спряно за проверка). Самата химическа експертиза, е назначена с постановление рег.№ 8649/27.09.2021г. по описа на РУ-П. (13 дни след извършената проверка от служители на РУ-П.).

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с административната преписка, както и писмени документи от ответника – протокол за повторно химическо изследване от 27.01.2022г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес, поради което е допустима.

Разгледана по същество същата се явява основателна.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) на основанията посочени в чл. 146 от АПК съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган, видно от приетите по делото заповед рег. № 517з-51/ 05.01.2018г. на Директора на ОДМВР-С., издадена въз основа на Заповед № 8121з-1524/09.12.2016г. и Заповед № 8121з-1496/06.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи. (служебно известна на съда). Оспореният акт отговаря и на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. “а” се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Компетентността на издателя на процесната заповед в случая произтича от нормата на чл. 43, ал. 4 от ЗМВР, заповед рег. № 517з-51/ 05.01.2018г. на Директора на ОДМВР-С. и Заповед № 8121з-1524/09.12.2016г. на министъра на вътрешните работи.

При издаването на заповедта с която на оспорващия е наложена ПАМ не са допуснати съществени нарушения на материалноправните разпоредби и процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т.1, б. „б” от ЗДвП. Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено, че същият е управлявал моторно превозно средство под въздействието на алкохол, установено с техническо средство „Алкотест –дрегер“ 7510, отчел 1,02 промила алкохол в кръвта. В случая е налице сериозен пропуск при описването на релевантни и съставомерни обстоятелства, както в текста на АУАН, в текста на издаденото НП, така и в оспорената ЗППАМ, което представлява процесуално нарушение по смисъла на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, и което възпрепятства възможността на нарушителя да разбере въз основа на какви точно факти се приема, че е осъществил състава на вмененото му във вина нарушение по чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, за да реализира адекватно защитата си. В тази връзка следва да се отбележи, че в ЗППАМ и НП нарушението е описано по различен начин – „управлява МПС, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда вкл.“ в ЗППАМ и „управлява МПС, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда вкл.“ в НП, която не кореспондира с вменената като нарушена материално-правна норма, посочена и в ЗППАМ и в НП- чл.5, ал3, т.1 ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП, на водача на пътно превозно средство е забранено: да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

В оспорената ЗППАМ, е записано, че жалбоподателят е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда вкл.“, което е напълно различно от състава на чл. 5 , ал.3, т.1 ЗДвП.

В случая, посоченото несъответствие в нарушената разпоредба представлява съществено процесуално нарушение и самостоятелно опорочава правото на защита и възможността нарушителят да разбере по недвусмислен начин. Непосочването в ЗППАМ на съставомерни елементи от състава на нарушението, какъвто е разглеждания случая, безспорно ограничава правото на защита на санкционираното лице, тъй като не може административнонаказателното обвинение да е основано на факти, различни от предвидената санкционна норма.

В тази връзка, съдът намира, че след като не са спазени материалноправните предпоставки за налагане на съответната ПАМ, същата не кореспондира и с формулираните в чл. 171 от ЗДвП цели за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения респ. се явява незаконосъобразна.

По изложените съображения жалбата на К. Н. С. се явява основателна, поради което оспорената ЗППАМ следва да бъде отменена.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. последно от АПК, Административен съд – София град, III-то отделение, 7-ми състав, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. Н. С., ЕГН [ЕГН], чрез адв. М. К., **ЗАПОВЕД ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ПРИНУДИТЕЛНА АДМИНИСТРАТИВНА МЯРКА** № 21-0347-000159/27.09.2021г. на полицейски инспектор към ОДМВР-С., РУ-П., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б” от ЗДвП – временно е отнето свидетелството му за управление на моторно превозно средство (МПС) на водач до решаване на

въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: